

[Hans Hækkerup.]

ændres. Jeg er mig bevidst, at ændringen af folketingsvalgloven bliver noget af det vanskeligste, vi bliver stillet over for; her er enhver i dette ting jo sagkyndig.

Med hensyn til overførelse af nye opgaver til kommunerne er jeg ligeledes enig i, at der principielt må stiles imod 1. april 1971 som overgangsdato. Jeg er endvidere enig i, at væsentlige opgaver på det sociale område såsom revalidering, særforsorg, mødrehjælp og rådgivningscentre for børn overføres til amterne. Jeg kan også tiltræde, at der på undervisningsområdet sker overførelse af tekniske skoler og handelsskoler, og at amterne får mulighed for at drive gymnasieundervisning og HF-kurser samt observationskolonier og hjælpeskoler, skolecentral og ungdomskostskoler. Jeg kan ligeledes tiltræde, at der nedsættes et udvalg til at undersøge mulighederne for at overføre statshospitalerne til amtskommunalt regie, og at amtet overtager de af Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse drevne institutioner. Men jeg rejser det spørgsmål, om det er tilstrækkeligt, om der ikke kan overføres endnu flere opgaver til kommunerne.

Med hensyn til hovedprincipperne for en finansiel reform er jeg enig i, at staten overtager de mellemkommunale refusionsudgifter mod nedsættelse af de meget høje refusionsprocenter på andre områder. Jeg mener også at kunne tiltræde et skattegrundlagstilskud til amterne og en kombination af generelle og specielle tilskud til primærkommunerne og ser med forventning hen til fremsættelse i dette folketingsår af hertil sigtende forslag. Jeg er enig i, at vi bør indføre en direkte amtskommunal indkomstskat, og ser med forventning hen til, at der fremsættes forslag sigtende herpå i indeværende folketingssamling, idet jeg ligeledes er enig i, at en sådan skat næppe teknisk kan indpasses i kildeskatten før fra 1. januar 1972. Jeg bør nok nævne den artikel, borgmester Henning Rasmussen har skrevet i købstadkommunalforeningens tidsskrift, hvor han advarer mod et skatteloft og mod, at kommuneskatten skulle reduceres med henblik herpå. Han lagde afgørende vægt på dette.

Så mange var ordene for mit vedkommende.

Chr. R. Christensen: Når loven om den kommunale inddeling er til revision i dag, kan vi jo ikke sige, at det er uventet, og vi kan heller ikke sige, at det er kommet væsentligt hurtigere, end man havde regnet med, da man gjorde loven færdig for 1½ år siden. Måske er revisionen lidt mere omfangsrig, end man da turde forudse, men hvis det er tilfældet, må man sige, at de ændringer, der her foreligger, er påkrævede, og at det er rigtigt, at vi får en forholdsvis hurtig afvikling af de problemer, vi her arbejder med.

Jeg kan for mit vedkommende tiltræde hovedprincipperne i lovforslaget og udtale min tilfredshed med, at indenrigsministeren har fremsat det og fremsat det på en sådan måde, at det giver muligheder for en åben forhandling om enkeltheder i det.

Det væsentligste i lovforslaget er vel forslaget om at ændre amtsinddelingen sådan, at vi kommer ned på 13 amter uden for hovedstaden. Det er jo en betydelig forenkling, og når man samtidig får optaget købstæderne som dele af amterne, bliver det en meget væsentlig forenkling. Vi kommer jo ned på næsten halvdelen af det antal amter, vi hidtil har haft.

Hvor meget det vil betyde, kan jeg nævne et enkelt eksempel på. På Fyn havde vi indtil 1966 13 vejbestyrelser til at gennemføre og til at arbejde med vejarbejde, nemlig 3 amtsudvalg og 10 udvalg i købstæder m.m. Nu kommer vi ned på 1 vejbestyrelse i stedet for de 13. Det betyder, at man kan arbejde hurtigere, arbejde mere ensartet over hele området, arbejde mere økonomisk, således at en sådan ændring i virkeligheden skulle give basis for øget indflydelse for amterne også på vejbygningsarbejdet.

Der er for mig ingen tvivl om, at det at gå ned til et færre antal amter betyder, at vi letter vejen til decentralisering, og det må jeg for mit vedkommende lægge afgørende vægt på. Det må angående vort kommunale styre være en opgave at lade afgørelserne i så vidt omfang som overhovedet muligt blive flyttet fra stat til amt og fra amt til primærkommune. Det er denne udvikling, vi er interesseret i, det er denne udvikling, vi må arbejde for. Den forenkler tingene, og den gør det muligt at få større kontakt, end man kan få, når afgørelserne i høj grad ligger i centralstyrelsen. Hvorvidt vi kan komme